

مجموعه شعر

دفتر نخست

۸۸-۱۳۸۱ خورشیدی

عاشقانه های

یک

جامعه شناس

عباس (حنیف) نعیمه

سرشناسه	: نعیمی، عباس، ۱۳۶۲-
عنوان و نام پدیدآور	: عاشقانه‌های یک جامعه‌شناس / عباس (حنیف) نعیمی
مشخصات نشر	: رشت: گیل و دیلم، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری	: ۶۸ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۴۱۰-۳-۶
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
موضوع	: شعر فارسی - قرن ۱۴
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۱ ع۲/۹۵۴/ع PIR۲۵۳
رده‌بندی دیویی	: ۸۶۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۹۱۱۰۹۹

گیل و دیلم

عاشقانه‌های یک جامعه‌شناس

عباس (حنیف) نعیمی

انتشارات گیل و دیلم

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۱

تعداد: ۱۱۰۰ نسخه

چاپ: کتبیبه گیل

قیمت: ۳۰۰۰ تومان

شابک: 978-600-91410-3-6

۹۷۸-۶۰۰-۹۱۴۱۰-۳-۶

یادداشت ناشر

عباس نعیمی جورشری، متولد ۱۳۶۲، دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی سیاسی، پژوهشگر و مدرس دانشگاه است. وی فعالیت خویش را در عرصه شعر، از اواخر دهه هشتاد و از کانون اهل قلم لشت نشا آغاز نمود. او که حضور موفق در چند جشنواره ادبی را در کارنامه دارد، به طور حرفه‌ای غزل کار می‌کند اگرچه در دیگر قالب‌های شعری هم تسلط رانده و در عرصه نقد ادبی نیز فعال است. مجموعه حاضر، نخستین دفتر شعر اوست که توسط انتشارات گیل و دیلم منتشر می‌گردد. این مجموعه شامل آثار ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۸ خورشیدی این شاعر و پژوهشگر گیلانی است. پیش از این کتاب علمی-تخصصی «جریان‌شناسی سیاسی جنبش جنگل» به قلم او به چاپ رسیده است. علاوه بر آن تاکنون هفت مقاله علمی-پژوهشی (ISI) و چندین مقاله تخصصی در حوزه جامعه‌شناسی سیاسی و تاریخ معاصر ایران در نشریات و کنگره‌های معتبر علمی از وی پذیرفته و منتشر شده است.

فهرست

فهرست غزل‌ها

- غزل نخست / یک ، دو ، ... ، حساب عقربه ها دنگ دنگ خورد / ۸
- غزل دوم / مباده از کوچه های شب ، یک نور ، بغض کرد و چکید با باران / ۹
- غزل سوم / دیگر برای حرف زدن ، درد ، لاف نیست / ۱۰
- غزل چهارم / هیس! در گوش خلوتم لرزید ، یک صدا : زنده بادآزادی / ۱۱
- غزل پنجم / مانده در خاطرات آبی من ، رنگ سرخ پر کیوترها / ۱۲
- غزل ششم / می رسیدی و می گریخت غزل ، درتستان لال دستانم / ۱۳
- غزل هفتم / بغض کرده او ، ولی نه! گوش ، آسمان نداشت / ۱۴
- غزل هشتم / نشد که بی کلمات این ترانه جور شود / ۱۵
- غزل نهم / ... و غزلهای بی گناه مرا ، با عادات سیاه می کردی / ۱۶
- غزل دهم / این روزها که می گذرد انگار ، تسلیم حکم خواب شدن سخت است / ۱۷
- غزل یازدهم / خانم معلم غزل! گوش کن به این ، مردی که چارپاره فقط جمع می کند / ۱۹
- غزل دوازدهم / ستاره ای نداشتیم و آسمان دلش گرفت / ۲۱
- غزل سیزدهم / از ابتلا به خیابان دلش گرفت همین / ۲۲
- غزل چهاردهم / این روزها دچار توایم و در آینه یک بغض چشمهای تو را چشم می زند / ۲۴
- غزل پانزدهم / توی دنیای بی مخاطره ات ، آدمی شکل من نمی گنجد / ۲۶
- غزل شانزدهم / به کوچه کوچی این شهر پاسبان بدهید / ۲۷
- غزل هفدهم / ساعت از تو گذشت و عقربه هم ، دنگ دنگی دوباره را طی کرد / ۲۸
- غزل هجدهم / من امتداد غزل ، تو به سمت نو رفتی / ۲۹
- غزل نوزدهم / رت پای تو روی ساحل این ، شعرهای کبود جا مانده / ۳۰
- غزل بیستم / دلم گرفته و اینجا غروب اجباری است / ۳۱
- غزل بیست و یکم / چرخید مثل گردی تقدیری زمین / ۳۲
- غزل بیست و دوم / غزل در گلویم تشرّف نکرد / ۳۳
- غزل بیست و سوم / ای صمیمی سپید یاس ها / ۳۴
- غزل بیست و چهارم / واژه های خسته را از شعر جارو زد و رفت / ۳۵
- غزل بیست و پنجم / جا مانده ام میان من و ارتدادها / ۳۶

غزل بیست و ششم / من دلم را به خاطر دل تو، سوزهای بارها خبر کردم / ۳۷
 غزل بیست و هفتم / ای لکننت نجیب سلامم برای تو / ۳۸
 غزل بیست و هشتم / چقدر وقت که شد هی تلف، زمین عزیز! / ۳۹
 غزل بیست و نهم / توی روحم صدا نمی‌پیچد، جز غزل‌خنده‌ای که مال تو بود / ۴۰
 غزل سی ام / از جامعه‌شناس غزل تا شیمای تو / ۴۱
 غزل سی و یکم / از سالهای وحشت و تبعید رد شدیم / ۴۲
 غزل سی و دوم / بن بست در گلو و سخن، مشت در مقابل مشت / ۴۳
 غزل سی و سوم / زمان رد شدن از مکتهای طولانی است / ۴۴
 غزل سی و چهارم / سکوت مثل همیشه نشسته بر دلمان / ۴۵
 غزل سی و پنجم / سرید جنگل چشمت عجیب در آتش / ۴۶
 غزل سی و ششم / خالم! شما که پاک نگاهت ستاره ای است / ۴۷
 غزل سی و هفتم / با همان شعرهای تکراری، در ترافیک عشق جا ماند و ... / ۴۸
 غزل سی و هشتم / بگذریم از ضمانت ماندن، اعتباری به نیست انسان را / ۴۹
 غزل سی و نهم / انگار می‌پهوه ای این زمین پیر / ۵۰
 غزل چهلیم / زیر ابروی مشک‌آش خاتون، چشمهایی بدون عینک داشت / ۵۲
 غزل چهل و یکم / با خودم - من - به خاطرات بانو! دشمن و نارفیق و بد شده ام / ۵۳
 غزل چهل و دوم / هفته ها ذهن و زبانم همه در کشمکش و ... / ۵۴
 غزل چهل و سوم / می شد که مهربانتر از این باشی، مثل خودت بهاری و بارانی / ۵۵
 غزل چهل و چهارم / هرگز نشد که جای تو بنشینم، از چشم زن نگاه کنم خود را / ۵۷
 غزل چهل و پنجم / حسرت به دل نشسته کسی در ما ... / ۵۸

شعرهای دهم

ترانه / پاشو اسبم و بیار، میخوام به صحرا بزنم / ۶۰

مثنوی / باز دلم، باز هوایی شده / ۶۲

رباعی / ۶۳

دوبیتی / ۶۶

سپید / ۶۷